

Czyńmy dobro

Drodzy Rodzice,

grudzień to miesiąc zimy, czas świąt Bożego Narodzenia i mikołajek. W tym miesiącu w wielu krajach świata dzieci częściej niż zwykle otrzymują podarunki. I u nas 6 grudnia lub w święta pod choinką znajdują upragnioną zabawkę lub inny dar, który sprawia im radość, dostarcza wzruszeń i przeżyć. Dziecko długo pamięta te dni, czuje, że jest kochane, że bliscy cieszą się jego radością, która tworzy niepowtarzalny nastrój.

W poprzednich miesiącach rozmawialiśmy z dziećmi o ich potrzebach i potrzebach innych. Święta to dobry moment, aby nie tylko obdarowywać dzieci, ale także stwarzać takie sytuacje, by one obdarowywały swoich bliskich. To czas, aby wyprowadzić dziecko z kręgu myślenia tylko o sobie, swoich pragnieniach, potrzebach i przyjemnościach, a kierować na potrzeby innych lub pomoc w trudnej sytuacji. Dzieci także mogą czynić dobro!

O tym, że wśród nas mogą być osoby potrzebujące pomocy i w jaki sposób można im pomóc, dzieci dowiedzą się m.in., słuchając utworu „Jak mogę ci pomóc?”. Mała bohaterka opowiadania, Ula, wraz z mamą pomogły zrobić zakupy starszej, chorej sąsiadce. Ula podczas zakupów zainteresowała się też prowadzoną w sklepie zbiórką karmy dla bezdomnych zwierząt. Po wysłuchaniu wyjaśnień zrezygnowała z zakupu ulubionej książki, po to by ofiarować potrzebne rzeczy dla zwierząt. Życzliwa rozmowa mamy z sąsiadką na temat jej potrzeb, pytania Uli dotyczące zbiórki produktów dla schroniska to naturalne sytuacje społeczne, podczas których dzieci poprzez naśladowanie dorosłych uczą się dostrzegać potrzeby innych – pomagać, czynić dobro, rezygnować ze swoich przyjemności.

Pierwszy tydzień grudnia to magiczny czas spotkań z Mikołajem! Dzieci wysłuchają wiersza „Prezent dla Mikołaja” – wypowiemy się na temat tradycji obdarowywania się z okazji mikołajek, dowiedzą się, że można odczuwać radość ze sprawiania przyjemności innym. Słuchanie utworów literackich to także rozwijanie mowy dziecka, skupienie uwagi, nabywanie umiejętności kulturalnej rozmowy – czekania na swoją wypowiedź i nieprzerywania wypowiedzi. Dzieci podczas zabawy „Strój Mikołaja” poznają wygląd postaci Mikołaja i dowiedzą się o pochodzeniu mikołajkowych tradycji.

Będziemy mieli okazję uczyć się nowych umiejętności podczas licznych zabaw tematycznych, rytmicznych i ruchowych: „Dzielimy się”, „Jak pomagam?”, „Biegnij do sklepu”, „Mikołaje”, „Prezent”, „Łap prezent”, „Poszukiwacze prezentów”, „Pomagam” i inne.

Swoje przeżycia i emocje będziemy przeżywać także w formie plastycznej. Wykonamy prace „Mały pomocnik” – rysunek kredką, „Pudełko prezentowe” – według własnego pomysłu ozdobimy kartonowe pudełko na prezenty, „Sztuczny śnieg” – zabawa sensoryczna z masą plastyczną. Poznamy nową piosenkę „Co przyniesie Mikołaj?” i bawimy się w rytmie jej melodii.

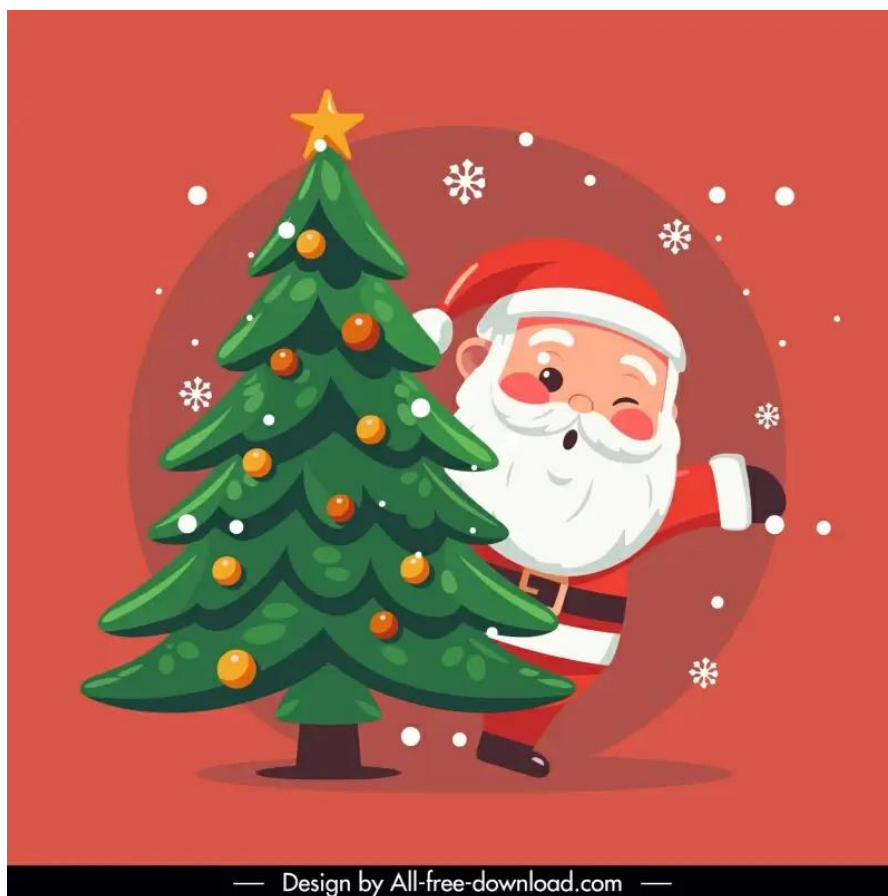

Co przyniesie Mikołaj

sł. Agnieszka Galica, muz. Tadeusz Pabisiak

Pod choinką jest paczuszek sto.
Co przyniesie nam Mikołaj, co?
Może pociąg fu, fu, fu, (*dzieci powtarzają fu, fu, fu*)
Małą trąbkę tru, tu, tu, (*powtarzają tru, tu, tu*)
Albo kotka miau, miau, miau, (*powtarzają miau, miau, miau*)
A co ty byś chciał?

Na choince złota gwiazdka lśni.
Co Mikołaj dziś przyniesie ci?
Nową lalę la, la, la, (*powtarzają la, la, la*)
Lub kaczuszkę kwa, kwa, kwa, (*powtarzają kwa, kwa, kwa*)
Czekoladę mniam, mniam, mniam. (*powtarzają mniam, mniam, mniam*)
Zgadnij teraz sam

Odczytaj wiadomość

Drodzy Rodzice,

dla każdego człowieka niezwykle duże znaczenie ma wymiana informacji z innymi ludźmi. Może mieć ona charakter werbalny lub niewerbalny. Komunikacja werbalna wyróżnia człowieka w świecie przyrody, ponieważ odwołuje się do procesów myślowych. Ten rodzaj komunikacji jest możliwy dzięki zdolności operowania mową, czyli oderwanymi od konkretnych zbiorów symboli oraz dźwiękami (wyrazy, nazwy). Równie ważna jak mowa jest komunikacja niewerbalna – gest, postawa ciała, mimika, otoczenie. To wszystko odbieramy podświadomie, a bardzo to wpływa na jakość komunikacji. Ważne, aby zachowywać spójność obu komunikatów. Dziwnie jest patrzeć na osobę, która z grobową miną mówi o czymś wesołym. Uczenie dzieci rozpoznawania znaczenia komunikatów niewerbalnych usprawnia proces rozumienia innych, pokazuje też, jak istotne jest panowanie nad własnymi reakcjami niewerbalnymi, aby zostać właściwie zrozumianym.

W analizie tego zagadnienia pomoże opowiadanie „Co czujesz?”. Śledząc co tydzień wydarzenia z domu rodzinnego Stefana, Uli i ich rodziców, dzieci stają się obserwatorami, ale i uczestnikami ich codziennych perypetii. Emocjonują się razem z nimi – dowiadując się, że emocje nie zawsze są przyjemne. Uczą się od Stefana i Uli, od bliskich dorosłych, ale także na ilustracjach odczytywania nastroju drugiej osoby, obserwując jego mimikę, gesty. Dzieci pobawią się w naśladowanie innych, odgrywać będziemy scenki teatralne, w których nauczymy się wyrażania emocji gestem, mimiką, ruchem. Podczas zajęć plastycznych „Malowanie farbami wodnymi” spróbujemy wyrazić swój nastrój poprzez dobór odpowiednich barw.

Ludzie od wieków usprawniali przesyłanie sobie informacji. Dzieci, wysłuchają wiersz „Gołębie pocztowe” A. Frączek, dowiedzą się o roli gołębi pocztowych w dostarczaniu wiadomości. W zabawie tematycznej „Wysyłamy wiadomość” poznają zawód listonosza i działanie poczty. Podczas spaceru po najbliższej okolicy zobaczą, jak wygląda i gdzie się znajduje najbliższa skrzynka pocztowa. Wykonamy wyklejankę plastyczną „Paczka”.

Porozmawiamy o tym, że zwierzęta także porozumiewają się między sobą za pomocą dźwięków i mowy ciała; wysłuchamy odgłosów i w zabawach naśladować będziemy zachowania zwierząt.

Nauczmy się kodowania i odkodowywania informacji podczas zabawy ruchowej „Kolorowe znaczniki” – będziemy zapamiętywać i rozpoznawać umowne gesty i znaki wprowadzone przez nauczyciela. Nauczmy się dostrzegania rytmicznego układu i spróbujemy je odtworzyć. Podczas zabaw matematycznych „Jak można za coś zapłacić?”, „Ile to kosztuje?” poznamy sposoby płacenia za zakupy i doskonałą umiejętność liczenia.

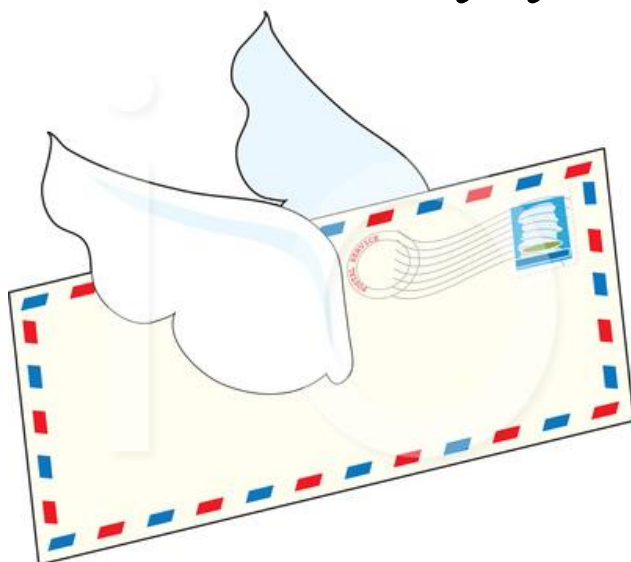

Gołębie pocztowe

Agnieszka Frączek

Wielka radość wśród zwierzątek,
Bo od wczoraj, jak wieść niesie,
Przy najwyższej sośnie działa
Pierwsza poczta w całym lesie.

A kto został listonoszem?
Wybór był dość oczywisty,
Bo od dawna już wiadomo,
Że gołębie noszą listy.
Kiedyś ludzie do ich nówek
Małe kartki przyczepiali
I w ten sposób z ich pomocą
Wiadomości wysyłali.

ŚWIĘTA ZA PASEM

Drodzy Rodzice,

od najmłodszych lat poznajemy najbliższe otoczenie, pamiętamy fakty, obyczaje i tradycje kultywowane w rodzinie i środowisku, w swoim mieście, regionie i kraju. Mając możliwość poznania swoich korzeni, uświadamiamy sobie, że jesteśmy częścią rodziny, że jesteśmy częścią grupy ludzi, którzy powiązani są więzami krwi, nazwiskiem, wspólnie przeżywanymi chwilami szczęścia i smutku. W ten sposób budujemy tożsamość dziecka. Przedszkolak z wielką ciekawością słucha historii rodzinnych, ogląda albumy ze zdjęciami, jest zainteresowany tradycjami i obyczajami kulturowymi ważnymi dla określonej grupy społecznej. To zaciekawienie wzrasta szczególnie przy okazji różnych świąt i uroczystości, z którymi wiążą się określone zwyczaje. Święta Bożego Narodzenia to nie tylko tradycje religijne, ale także spotkania rodzinne, domowe zwyczaje, smaki i zapachy, które trzeba pielęgnować. Bez tego czas świąteczny nie byłby tak magiczny.

I my taki magiczny nastrój postaramy się przenieść do naszego przedszkola. Będziemy śpiewać kolędy i rozmawiać o czasie świątecznym. Stefan i Ula – bohaterowie opowiadania „Świąteczne zwyczaje” – przybliżą nam słowa: tradycja, zwyczaj. Dzieci wysłuchają utworu i wypowiedzą się na temat przygotowań do świąt Bożego Narodzenia. Dowiemy się, że obyczaje mogą się różnić, np. nie wszędzie kultywowany jest zwyczaj wieszania jemioły pod sufitem. Poznały także zwyczaje spotykane w każdym domu – składania sobie życzeń świątecznych i zasiadania do wspólnej kolacji wigilijnej.

Dzieci nauczą się nowej piosenki „Idzie grudzień” i pobawimy się w rytmie zimowych dźwięków. Ten nastrój to także wspólne dekorowanie sali i choinki. Podczas spaceru po okolicy przedszkolaki poznają drzewa iglaste. Poszukamy wśród różnych gatunków te, które możemy ubierać jako bożonarodzeniowe drzewko. Przyjrzymy się budowie igieł, kory.

Dzieci wysłuchają wiersza „Ubieranie choinki” B. Derlickiej. Wykonamy prace plastyczne „Migająca gwiazdka” oraz „Łańcuch na choinkę”.

Chciałybyśmy, aby ten nastrój świąt zapamiętały na długo...

Idzie grudzień

sł. i muz. Joanna Bernat

Małe dziewczynki, Zuzia i Maja,
list napisały do Mikołaja:
„Nasz Mikołaju! Jak Twoje zdrowie?
Byłyśmy grzeczne - mama Ci powie.
Przynieś nam pieska,
co głośno szczeka, kotka,
co lubi napić się mleka,
i jeszcze lalkę,
co głośno płacze,
i dużą piłkę, co w górę skacze.

Ref.: Już idzie grudzień, idzie tu.
Za chwilę święta będą znów.
Już idzie grudzień, idzie tu.
Zimy udanej życzymy mu!

Kiedy Kacperek szedł na spacer,
włożył pod kurtkę ciepły sweterek,
wziął rękawiczki, czapkę na głowę,
no a na nogi buty zimowe.

Pamiętał, żeby iść do karmnika
i dla wróbelków ziaren nasypać,
bo biały śnieżek sypał od rana.
Kacper ulepi z tatą bałwana.

Ref.: Już idzie grudzień, idzie tu...